

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u: voor zoo veel gij dit een van deze Mijne minste broederen gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan.

MATTHÉUS 25:40.

No. 18.

15 September 1907.

12de Jaargang.

DE BOODSCHAP VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN BETREFFENDE DE ONDERSTEUNING DER ARMEN.

DOOR PRES. JOSEPH F. SMITH, IN DE ERA.

De verhouding van de Heiligen der laatste Dagen met betrekking tot de armen wordt misschien door bijna de meeste lezers van de „Era” (*De Ster*) goed verstaan. Maar er zijn eenige punten, die voor een aantal van onze vrienden niet al te duidelijk zijn.

God heeft Zijn volk geboden de armen te gedenken en hun middelen voor hun onderhoud te verschaffen. Er is misschien geen ander genootschap dat meer blijken van gewilligheid gegeven heeft om dit gebod te gehoorzamen dan de Heiligen der laatste Dagen. Zij hebben dit in het verleden getoond, en zijn zeer gewillig geweest om van hunne middelen mede te deelen tot hulp van de armen en ongelukkigen, niet alleen aan hen die in hun midden woonden, maar ook aan hen die in andere landen en in andere plaatsen van hun eigen land woonden. Geen geroep om hulp is bij hen onbeantwoord gebleven. En dit is waar, niettegenstaande het feit dat zij dikwijls onrechtvaardige verdrukkingen en groote armoede geleden hebben, waarin zij weinig of in het geheel geen medelijden of hulp van anderen ontvingen. Zij hebben altijd voor zichzelf moeten zorgen, en bovendien hielpen zij dan nog anderen.

De zending der Kerk is, het Evangelie van Christus in de geheele wereld te prediken. Zij heeft een belangrijke boodschap te brengen, een boodschap die niet alleen de geestelijke zaligheid, maar ook de tijdelijke welvaart van de menschen omvat. Zij verkondigt niet alleen

dat geloof noodzakelijk is, maar ook dat de werken gedaan moeten worden. Het geloof in Jezus is heel goed, maar het moet van een levenden aard zijn, die den geloovige aanspoort om zijn eigene zaligheid uit te werken, en anderen bij te staan om hetzelfde te doen. Wij gelooven niet in milddadigheid als een zaak, maar wij berusten op onderlinge hulpvaardigheid. Terwijl de Evangelie-boodschap geloof en bekeering eischt, vereischt zij ook dat er in de tijdelijke behoeften voorzien worde. Zoo heeft de Heere ook plannen geopenbaard ten behoeve van de tijdelijke redding van het volk. Voor de behoeften der armen hebben wij de instelling van het vasten, waarvan een voornaam deel, onder anderen, is de armen van voedsel en andere benodigdheden te voorzien, totdat zij in staat zijn zichzelf te helpen. Het is duidelijk dat plannen die tot doel hebben, slechts in de tegenwoordige ontbering te voorzien, ontoereikend zijn. De Kerk heeft altijd getracht hare leden in een toestand te plaatsen, waarin zij zichzelf konden helpen, liever dan de wijze van zoovele liefdadige instellingen aan te nemen, n.l. om slechts in tegenwoordige behoeften te voorzien. Wanneer de gave daar ingetrokken of verbruikt is, moet er meer uit dezelfde bronnen verschaft worden, waardoor de armen worden tot bedeeden, en hun het verkeerde beginsel geleerd wordt om op de hulp van anderen te vertrouwen inplaats van afhankelijk te zijn van hun eigen inspanning. Ons beginsel heeft de Heiligen der laatste Dagen onafhankelijk gemaakt, waar zij zich ook gevestigd hebben. Het heeft een voortdurende en herhaaldelijk om-hulp-vragen voorkomen en bestendige toestanden in het leven geroepen waardoor het volk zichzelf helpt. Ons beginsel van milddadigheid is dus, om in de oogenblikkelijke behoeften te voorzien en de armen dan op een weg te helpen waar zij zichzelf kunnen helpen, zoodat zij op hunne beurt ook anderen kunnen helpen. De financiën zijn voor het bedeeën aan wijze mannen toevertrouwd, in het algemeen aan de bisschoppen van de Kerk, wier plicht het is voor de armen te zorgen.

Wij stellen des Heeren billijk plan van het vasten voor aan de kerken van de wereld als een wijs en stelselmatig middel voor armenzorg. Ik zeg billijk, omdat het een gelegenheid geeft tot het bijdragen van veel of weinig, volgens de positie en den toestand van diegenen die bijdragen; en bovendien helpt het beiden den gever en den ontvanger. Indien de kerken een algemeenen maandelijkschen vastdag zouden aannemen, zooals die door de Heiligen der laatste Dagen wordt onderhouden, en de middelen die zij gedurende den dag besparen, wijden aan het helpen, zegenen en bevoordeelen der armen, met het oog om hen te helpen zichzelf te helpen, zouden er weldra geen armen meer in het land zijn.

Het zou een eenvoudige zaak voor het volk zijn om aan dit vereischte te voldoen, zich een dag per maand van eten en drinken te onthouden en aan de armen te geven, of nog zooveel meer als zij willen.

De Heere heeft deze wet ingesteld; zij is eenvoudig en volmaakt, gegrond op rede en verstand, en zou niet alleen een oplossing zijn van de vraag van het verzorgen der armen, maar zou ook goede gevolgen hebben voor hen die de wet waarnemen. Het zou de aandacht vestigen op de zonde van het te veel eten, het lichaam in onderwerping brengen aan den geest en zodoende de gemeenschap met den Heiligen Geest aankweeken en een geestelijke sterkte en macht verzekeren, die het volk in het algemeen zoo grootelijks van noode heeft. Daar het vasten altijd behoort met het gebed vergezelt te gaan, zou deze wet de mensch nader tot God brengen en hunnen geest ten minste eenmaal per maand van de zenuwachtige drukte der wereldsche zaken afleiden, en hen in onmiddellijke aanraking met praktischen, zuiveren en onbevleeten godsdienst doen komen, n.l. weduwen en wezen te bezoeken in hunne verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de zonden der wereld. Godsdienst is niet alleen het geloof aan de geboden, maar het onderhouden van dezelve. God gave, dat de menschen niet alleen in de leeringen van Jezus Christus geloofden, maar hun geloof zouden uitbreiden tot het doen van de dingen welke door Hem geleerd werden, en in den waren geest. Hij leerde zekerlijk het vasten, het gebed en de hulpvaardigheid. Geen beter begin kan gemaakt worden dan met het vasten, het bidden tot God, en het opofferen van middelen voor de armen. De wet vereenigt geloof en werken, zonder hetwelk noch Armeniër noch Heilige der laatste Dagen, noch Jood, noch Griek, zalig kan worden.

Wanneer er een beroep gedaan wordt op de hulp van de Heiligen der laatste Dagen, zijn zij altijd gewillig om er aan te voldoen; maar wij hebben ook onze zending te vervullen; het Evangelie te prediken, vrede te stichten, overvloed tot stand te brengen en geluk in het land te bevorderen; en ons volk heeft door de geboden Gods geleerd hoe het voor zichzelf kan zorgen, en het tracht anderen te helpen om desgelijks te doen. Zij helpen elkander voortdurend, en zelden worden armen onder hen gevonden waarvoor niet gezorgd wordt. Zij zijn feitelijk onafhankelijk en kunnen volkomen onafhankelijk worden door een meer nauwkeurig opvolgen van de wetten Gods. Wij gelooven dat indien andere genootschappen het plan van toewijding, het vasten en de tienden zooals door God aan de Heiligen der laatste Dagen geopenbaard, zouden aannemen en uitvoeren in den geest ervan, met geloof en werken, dat armoede en bedeeling grootendeels zouden verminderen of geheel overwonnen worden. Gelegenheden zouden worden aangeboden, waardoor allen werk zouden kunnen verkrijgen en zodoende voor zichzelf zorgen; en het andere gebod van den Heere zou gehoorzaamd worden; Gij zult niet lui zijn; want hij die lui is zal niet eten noch het kleed dragen van den arbeider.

DES HARTEN EEUWIGE TEEDERHEID.

DOOR NEPHI ANDERSON.

Wanneer wij zeggen, dat „God liefde is” dan bedoelen wij niet dat het Opperwezen slechts een abstracte eigenschap of hoedanigheid is van een zinnelijk waarneembare werkelijkheid; — zooals sommige godsdienstige menschen gelooven — maar wij meenen dat de verheven, verheerlijkte Persoonlijkheid, die wij God noemen, de eigenschap der liefde in hare volmaaktheid in zichzelf bezit. De liefde met al de macht, gelukzaligheid en eigenschappen die er mede gepaard gaan, is volmaakt in God. Is het, bij het geloof, niet de macht die achter het geloof schuilt, die tot alle handeling aandrijft. God had lief, en kwam tot ons oorspronkelijk geestelijk bestaan. God had ons lief, en een wereld werd voor ons gereed gemaakt waarop wij als het ware eene school konden doormaken. „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijnen Eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe,” en door dien Zoon werd het Evangelie gegeven, waardoor wij tot volmaaktheid kunnen komen, zooals onze Vader in den hemel volmaakt is. Wanneer wij Hem gelijk worden, dan hebben wij deel aan Zijne liefde en wij zullen de dingen doen, die Hij gedaan heeft, — zoo werkt de liefdemacht in een eeuwigen cirkel.

Volgens de manier van spreken zeggen wij dat liefde van het hart komt. Liefde, dus woont in een teeder hart. Zooals zonden het hart verhardden, zoo verzacht liefde het; en de mate van verhardheid of van zachtheid is in verhouding met den afstand die de ziel afgedwaald is op den zondigen weg, of heeft afgelegd op de paden van gerechtigheid. De eene weg leidt in de gewesten van duisternis en haat, en de andere tot eeuwig licht, leven en heerlijkheid. Zonde sluit het hart en maakt den eigenaar wreedaardig, ongevoelig en bitter. De liefde opent het hart zooals het zonlicht de knoppen, en maakt het teergevoelig.

Indien dan de liefde het hart teeder maakt, zijn wij verzekerd van hare eeuwige teederheid in de harten van degene die een godzalig leven leiden. Het Evangelie heeft een verzachtenden invloed. Hoe nauwer de banden van liefde bij de menschelijke familie zijn, des te gevoeliger zullen onze harten zijn voor een ander. Hoe meer wij groeien in de liefde van God, des te meer zullen wij ons verheugd gevoelen in de vreugde die anderen hebben, en des te ernstiger zullen wij lijden over de smart van anderen. Wanneer de koorden der volmaakte liefde van hart tot hart zullen reiken, dan zullen wij al de trillingen ervaren die den volmaakten omloop doen gevoelen. Sommige dweepers hebben gedacht dat wanneer de verlost in den hemel komen, hun geluk zal vermeerderd worden door getuigen te zijn van het lijden van hen die verloren gaan.

Van Jonathan Edwards is geschreven dat hij eens zeide, het gezicht van de kwellingen der hel zal het geluk van de Heiligen voor immer verhoogen Het zal hun doen beseffen hoe gelukkig zij zijn. Een begrip van de tegenovergestelde ellende vermeedert, in alle gevallen het genot van elke vreugde, doch dat kan niet waar zijn. Een hart dat vreugde kan gevoelen, is ook in staat verdriet te gevoelen. Wanneer een hart ophoudt te gevoelen, is het dood; en de Heiligen die volmaakt geworden zijn en ingaan in de celestiale werelden, zijn in geen geval dood, maar zij zijn overvloediger voorzien van het leven dan ooit te voren. De beschrijving van Johannes over de verlostten wordt soms opgevat als aantoonende, dat zij, die dien gezegenden staat bereiken, vrij zullen zijn van lijden van welken aard ook. Johannes spreekt over toestanden in den „nieuwen hemel” en de „nieuwe aarde”. „En God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen, zegt hij, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.” (Openb. 21 : 4.)

Dit heeft zonder twijfel betrekking op de toestanden die zullen bestaan op de verheerlijkte aarde. Daar zal geen zonde op zijn, dus geen reden om te lijden, noch over zichzelf, noch uit medegevoel voor anderen. Wij kunnen niet zeggen dat het voor het hart natuurlijk onmogelijk zal zijn om pijn te gevoelen, — maar dat alle oorzaken van pijn en lijden zullen verbannen zijn; het hart zal zijne teederheid bezitten en instaat zijn om de indrukken van en de gevoelens voor het ongeluk van anderen te verstaan. Wij hebben voorbeelden die de waarheid van deze verklaring bewijzen.

Toen Jezus Zijne twaalf Nephietische discipelen vroeg wat zij verlangden, bemerkte Hij, zooals wij weten, dat drie hunner verlangden op de aarde te vertoeven en in de bediening te werken totdat Hij weder komen zou. Het verslag vervolgt:

„En hij zeide tot hen, Ziet, Ik weet uwe gedachten, en gij hebt verlangd de zaak, welke Johannes, mijn beminde, die met mij was in mijne bediening voordat ik door de Joden verheven was van mij verlangde.

„Daarom gezegender zijt gij, want gij zult nimmer den dood smaken, maar gij zult leven om alle de werken des Vaders aan de kinderen der menschen te zien, zelfs tot alle dingen vervuld zullen zijn volgens den wil des Vaders, wanneer ik zal komen in mijne heerlijkheid met de krachten des hemels.

„En nimmer zult gij de pijnen des doods gevoelen; maar wanneer ik in mijne heerlijkheid zal komen, zult gij in een ommezien veranderd worden van sterfelijk in onsterfelijk en dan zult gij gezegend worden in het Koninkrijk mijns Vaders.

„En wederom, gij zult geene pijn hebben, terwijl gij in het vleesch zult wonen, noch verdriet, tenzij het is over de zonden der wereld; en dit zal ik doen terwille van hetgeen gij van mij verlangd hebt, want

gij hebt verlangd dat gij de zielen der menschen tot mij mocht brengen, terwijl de wereld staat."

Deze drie discipelen werden in den hemel opgenomen, en eene verandering werd bewerkt in hunne lichamen, zoodat zij geen pijn zouden lijden noch verdriet, tenzij *het ware over de zonden der wereld*. Verder lezen wij dat deze verandering, ofschoon zij „niet gelijk was aan die welke zou plaats vinden in den laatsten dag", toch voldoende om hen boven de kracht van Satan te plaatsen, zoodat hij hen niet verzoeken kon. Zij waren geheiligd in het vleesch, zoodat zij heilig waren, en de krachten der aarde hen niet konden houden".

Men lette wèl op dat, niettegenstaande deze groote verandering, het medelijden van het hart niet vernietigd was. Het bleef zijne teederheid behouden. Deze mannen konden de machten der aarde en der hel weerstaan; de gevangenis kon hen niet houden; gloeiende ovens konden hen niet verbranden; wilde beesten konden hen niet beschadigen; goddelooze menschen trachtten op iedere manier hen te verwoesten, maar zij slaagden er niet in. Zij waren tegen dit alles bestand en toch waren de toegangen tot hunne harten niet gesloten, want wij lezen dat wanneer zij het onmogelijk vonden den vloed van goddeloosheid te stremmen, die hun volk dreigde te verwoesten, „zij van dien tijd af droevig waren over de zonden der wereld".

Maar nader komende tot het groote middelpunt en de bron van medelijden en liefde, wat zal er dan gezegd worden van het hart van God? Jezus stelde ons den Vader voor; en „het teedere hart van Jezus" is op de lippen der christenen tot een algemeene uitdrukking geworden. In Zijn sterfelijk leven werd Jezus gemakkelijk getroffen door de gebreken van het menschdom. „Jezus weende" bij het graf van Zijn vriend Lazarus. Wanneer de gruwelijke nagels het vleesch Zijner handen en voeten doordrongen, verhardde zich Zijn hart niet tegen Zijne beulen, maar Hij bad, „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen". Na Zijne opstanding voedde en vertrooste de Heere Zijne verstrooide discipelen. In Zijne bediening onder de Nephieten, lezen wij „de verrezen Zaligmaker, Hem smartte de goddeloosheid van het huis Israëls;" ook dat Zijne, „vreugde groot was" en Hij weende toen Hij „hunne kleine kinderen nam en hen één voor één zegende."

Henoch, de zevende van af Adam, sprak met den Heere, Die hem onder andere dingen toonde, de goddeloosheid die de overhand zou hebben onder het menschdom. Hij zag dat Satan en zijne engelen lachtten om de macht die zij hadden verkregen om de zielen te verwoesten. Het verslag gevonden in de Paarl van Groote Waarde (Mozes 7 : 28—38) luidt als volgt:

„En het geschiedde dat de God des Hemels zag op het overblijfsel van het volk, en weende; en Henoch gaf er getuigenis van, en zeide:

Hoe komt het dat de Hemelen weenen en hare tranen laten vloeien, als regen op de bergen? En Henoeh zeide tegen den Heere: Hoe komt het dat gij weenen kunt, ziende dat gij heilig en van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt? En ware het mogelijk dat de mensch de deelen der aarde, ja en millioenen aarden gelijk deze tellen kon, zou het nog geen begin zijn van het getal uwer scheppingen en uwe voorhangsels zijn nog uitgespannen; en gij zijt daar, en uw boezem is daar; en gij zijt ook rechtvaardig; gij zijt genadig en goed voor immer; gij hebt Zion tot uw eigenen boezem genomen, van al Uwe scheppingen, van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid; en niets als vrede, gerechtigheid en waarheid is de woning van uwen troon; en genade zal voor uw aangezicht gaan, en geen einde hebben," hoe komt het dat gij weenen kunt?

En de Heere zeide tot Henoeh: „Zie deze uwe broederen; zij zijn het werk van mijne eigene handen en ik gaf hun hunne kennis in den dag toen ik hen schiep; en in den Hof van Eden gaf ik aan den mensch zijnen vrijen wil; en tot uwe broederen zeide ik en gaf hen het gebod, dat zij elkander zouden liefhebben en zij mij, hunnen Vader, zouden kiezen, maar zie, zij zijn zonder liefde, en zij haten hun eigen bloed; en het vuur van mijne verontwaardiging is tegen hen ontstoken, en in mijn felle misnoegen zal ik de vloed over hen zenden, want mijn grimmige toorn is tegen hen ontstoken. Maar zie, hunne zonden zullen op de hoofden van hunne vaders zijn; Satan zal hun vader zijn, en ellende zal hun lot zijn en de gansche hemel zal over hen weenen, zelfs al de werken mijner handen; waarom zouden de hemelen niet weenen, ziende dat deze lijden moeten? Maar zie, die waarop uwe oogen rusten, zullen in den vloed omkomen, en zie, ik zal ze opsluiten en een gevangenis heb ik voor hen bereid. En Hij dien ik gekozen heb, zal voor mijn aangezicht pleiten. Daarom lijdt Hij voor hunne zonden, in zooverre dat zij zich zullen bekeeren op den dag wanneer mijn Uitverkorene tot mij zal terug keeren, en tot op dien dag zullen zij in kwelling zijn. Daarom zullen de hemelen over deze weenen, ja en ook al de werken mijner handen.”

„Hoe is het," vroeg Henoeh den Heere, „dat gij kunt weenen, wetende dat gij heilig zijt, en van eeuwigheid tot eeuwigheid?" Waarom zou de Heere, de Almachtige, de Alwijze, de Maker van de hemelen en de aarde — waarom zou Hij weenen? Wat is het antwoord als gevonden in de voorgaande aanhaling?

De menschen zijn Gods kinderen, en als zoodanig heeft Hij hen lief met de liefde van een Vader. Deze kinderen hebben hun vrijen wil, die een noodzakelijke bepaling is tot volmaakte ontwikkeling. Zij mogen kiezen om het goede te doen, den Heere hunnen Vader lief te hebben en Zijne geboden te onderhouden; of zij mogen kiezen het tegenovergestelde te doen. Indien zij het laatste kiezen, zijn de gevolgen voor henzelfen rampzalig. Indien zij eene wet breken, moeten zij de

straf ondergaan en hoe vreeselijk is vaak die straf en dat lijden! De Vader ziet de eigenzinnigheid van Zijne kinderen en Zijn teeder hart is met smart over hen bewogen. Hij kan hen niet dwingen om recht te doen, en zij willen niet leeren om de dingen aan te nemen door de harde school van het lijden. Wanneer zij lijden, dan is het hart van God zoo aangedaan, „dat de hemelen weenen en hare tranen vloeien, als regen op de bergen.”

Wij denken dikwijls dat God een verwijderd Wezen is, dat ons kent en onze handelingen slechts weet door de een of andere bemiddeling. Hoeveel waarheid hier in opgesloten ligt, weten wij misschien niet; maar hiervan zijn wij verzekerd, dat het groote Wezen die ons allen in den palm van zijn hand houdt door de een of andere fijne band nauw met ons verbonden is, zelfs tot de binnenste schuilhoeken van het hart. Het kloppen van de harten dezer wereld worden door dat Groote Hart gevoeld. „In Hem leven en bewegen en bestaan wij.” zegt Paulus; en ook dat Hij „niet ver is van een iegelijk onzer.” God's hart is eeuwiglijk teeder. Wij zijn Zijne kinderen en hebben toegang tot dat hart; en wanneer wij in aanmerking nemen dat het gevoelig is voor onze booze handelingen, zoowel als voor onze goede daden, hoe zeer, zéér voorzichtig zouden wij dan moeten zijn.

Welk een ontzaglijke verantwoordelijkheid rust er op ons, wanneer wij denken dat God zich verheugt over onze goede daden en verdrietig is over onze zonden!

Wij hebben geleerd dat iedere handeling onzer zijds, invloed heeft op onze mede-menschen, maar de gedachte dat wij door het fijne koord der liefde verbonden zijn aan het Groote, Teedere Hart van God is overweldigend. Hoe durven wij te zondigen en zodoende lijden aan dat Hart te veroorzaken! En wie kan de mate van dat lijden bepalen?

Young Womans Journal.

OVERLEDEN.

NEERINGS. — Te Dordrecht is den 7en September overleden Aart Neerings, een zoontje van Broeder en Zuster Charles J. Neerings. Hij was vier en een halfjaar oud, en stierf aan diphteritis.

WESTRA. — Wij ontvangen uit Salt Lake City bericht van het overlijden van twee kleine kinderen van Broeder en Zuster A. Westra, onlangs met hun gezin uit Groningen vertrokken. De namen der twee kleinen waren Egbert (geboren 31 Juli 1906), en Obe (geboren 7 Februari 1905). Zij stierven aan de zoogenaamde zomerziekte.

DESTER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
PAUL ROELOFS.

DE RECHTVAARDIGHEID VAN CHRISTUS.

DOOR CHAS. W. PENROSE, IN DE MILLENNIAL STAR VAN 1866.

Ofschoon de christenwereld zeer verdeeld is aangaande vele allerbelangrijkste leerstellingen, is er ééne leerstelling waarin zij verklaren alle vereenigd te zijn, n.l., zaligheid alleen door de rechtvaardigheid van Christus. D. w. z. dat de menschen door „natuurlijke verdorvenheid” niet in staat zijn zelve eenig rechtvaardig werk te volbrengen, maar dat hun, indien zij slechts in Christus willen gelooven, Zijne rechtvaardigheid kan toegerekend worden. Laat ons deze leer eens kalm onderzoeken, waarvan men verklaart, dat zij de eenige groote en eenige noodige leerstelling is tot de zaligheid.

Ten eerste wat betreft het beginsel van „menschelijke verdorvenheid”.

Het is een betreurenswaardig feit, dat de menschenkinderen door alle eeuwen heen eene neiging getoond hebben om het kwade liever te kiezen dan het goede, dwaling liever te ontvangen dan waarheid, duisternis liever te hebben dan licht; maar het is geen feit dat dit noodzakelijk zoo is. Iedereen die zijn eigen wezen wil bestudeeren, zal de macht in zich ontdekken om het goede of het kwade te doen. Alhoewel hij zich moge overgeven aan hetgeen hij weet dat slecht is, kan hij toch gevoelen dat hij de macht heeft om er zich van te onthouden indien hij zulks verkiest. Wanneer de gelegenheid zich voordoet om een goede daad te doen, kan hij waarnemen dat hij de macht heeft om haar te volbrengen of ongedaan te laten. Verleidingen mogen op zijn pad zijn en machtige invloeden mogen hem omringen en hem zoeken te leiden, maar hij behoeft in die verzoeken niet te vallen, noch zich aan die invloeden over te geven, indien hij het tegenovergestelde wil.

Er is een licht „dat verlicht een iegelijk mensch komende in de wereld,” en er is ook het tegenovergestelde, maar de mensch wordt vrij gelaten om zich over te geven aan de invloeden die hij verkiest, en het bewijs hiervan ligt in het verstand en de ondervinding zelf van een ieder. Op deze wilskracht berust de rechtvaardigheid van het beginsel van belooningen en straffen; verwerp het, en er zou geen rechtvaardigheid in belooning noch in straf zijn, want de handelingen der menschen zouden uit de onvermijdelijke noodzakelijkheid voortkomen en noch straf noch belooning zouden in staat zijn een wettige rustplaats te vinden.

Maar er is een dag vastgesteld wanneer „allen zullen staan voor den rechterstoel van Christus”, en de boeken zullen geopend worden, en „iedereen zal geoordeeld worden volgens de daden gedaan in het vleesch, of zij goed of slecht waren;” daarom iedereen verantwoordelijk gesteld zijnde voor al zijne handelingen, moet ook een ieder in staat zijn het goede zoowel als het kwade te doen, en is bij gevolg de leer van „natuurlijke verdorvenheid” door het moderne Christendom geleerd, onjuist en belachelijk.

En nu, het beginsel van de rechtvaardigheid van Christus toegekend aan den zondaar, door geloof alleen. Daar dit beginsel voortvloeit uit de leerstelling van de „menschelijke verdorvenheid”, kan het desgelijks geen stand houden. Maar wij zullen de verdiensten van hetzelfde onderzoeken. Welk blijvend voordeel kan eenig mensch gegeven worden door de rechtvaardigheid van Christus, uitgenomen als een voorbeeld voor persoonlijke navolging? Zal het bloote feit van geloof in de goedheid van een persoon den toestand van een ander verbeteren? Wordt een goddeloos mensch alleen door het geloof in de reinheid van Christus werkelijk rein gemaakt en zodoende voorbereid voor de gemeenschap met God en de heilige wezens die Zijnen troon omringen? Zeker niet. De rechtvaardigheid van Christus is door den mensch te bereiken door den standaard van volmaaktheid; en slechts door het volbrengen van de deugden die wij in Hem bewonderen, kunnen wij voldoende rein worden om God te zien en in Zijne tegenwoordigheid en gemeenschap te wonen.

Maar het is niet de rechtvaardigheid van Christus die aangenomen wordt inplaats van onze persoonlijke rechtvaardigheid! Neen. Waarom zou dat waar zijn? „Gods geboden zijn niet zwaar.” „Hij die rechtvaardig doet is rechtvaardig, gelijk God rechtvaardig is,” en hij „die zondigt is uit den duivel”. Indien God ons geboden heeft gegeven die wij niet kunnen volbrengen, dan is Hij onrechtvaardig om ons te zoeken dezelve te onderhouden. Indien Hij ons wetten geeft die wij kunnen gehoorzamen, dan zijn wij strafwaardig wanneer wij ze verbreken; en indien wij tegen het kwade en de zonde strijden en overwinnen, is er verdienste in de overwinning en wordt belooning op een waardige oorzaak verleend.

Nochtans kan de vraag opkomen: verloochent gij de leer der zaligheid door den dood van Christus? In geen geval. Wij gelooven geheel en al in die leer zooals door den Zaligmaker verkondigd, maar wij gelooven haar niet zooals zij door de moderne godgeleerden verklaard wordt.

Door de overtreding van Adam kwam de dood in de wereld. Maar Adam betaalde zelf de doodstraf voor zijne overtreding der wet, en door de natuurlijke wet van voortplanting gingen de elementen des doods van zijn persoon over op zijne nakomelingen, zoodat de dood

komt over alle menschen. Het werk van Christus was te verlossen hetgeen gevallen was. Hij kwam hier, nam vleesch en bloed op zich, en onderhield de wet Gods in hare volheid, maar onderging den dood vrijwillig, opdat Hij den dood, en hem die de macht des doods had, mocht overwinnen; en door dat werk zullen het leven en de onsterfelijkheid die door den val verloren waren, weder tot de menschen hersteld worden, en „gelijk wij allen in Adam sterven, alzoo zullen wij ook in Christus allen levend gemaakt worden”.

Niet alleen was de zegen van een blijvend bestaan in het onsterfelijke lichaam door den val verloren gegaan, maar de menschen waren van de tegenwoordigheid des Vaders buitengesloten. Deze de grootste aller zegeningen is ook hersteld door het werk van den Zaligmaker, en alle menschenkinderen kunnen, indien zij bereid zijn om in Zijne heerlijkheid te vertoeven, weder in de tegenwoordigheid van God komen en voor altijd in geluk met Hem wonen.

Deze zaligheid is een vrije gave aan alle menschenkinderen. Herstelling van het leven! Opstanding uit de dooden. Het voorrecht, indien men voorbereid is om de Eeuwige tegenwoordigheid te beërven! Het vlamdend zwaard van den boom des levens weggenomen zijnde, hebben allen de gelegenheid om van zijn altijd-bloeiende vruchten te nemen en de levenskracht der onsterfelijkheid in ieder deel van hun hersteld wezen te gevoelen.

Indien Christus niet gestorven ware, dan zouden deze voorrechten niet op de sterfelijke en verbannen menscheijkheid overgebracht zijn geworden; maar Christus is gestorven, en Hij heeft volbracht het werk waarvoor Hij kwam, en het volle voordeel van Zijne zaligheid door alle menschen zal genoten worden, indien zij allen bereid zijn ze te ontvangen. INDIEN! Dit is het scharnier waarop de groote deur draait. Christus opende de weg, maar wij behooren er op te wandelen; Christus zegt ons wat door ons gedaan moet worden, maar wij moeten het doen; Christus heeft overwonnen en is in Zijne heerlijkheid ingegaan, maar wij moeten ook overwinnen; anders zullen wij daar nooit in gaan. INDIEN! Indien wij bereid zijn om in eene celestiale heerlijkheid te wonen — de hindernissen veroorzaakt door den val zijn weggenomen door Christus — kunnen wij intreden en de volheid ervan genieten. Maar hij die zich niet kan houden aan een celestiale wet, kan niet in een celestiale heerlijkheid vertoeven. „Zonder heiligheid zal niemand den Heere zien.” De heerlijkheid Gods is, „een verterend vuur” voor onreinheid en de onreinen. Niemand dan zij die „alle dingen hebben overwonnen,” die „gewasschen en geheilgd zijn,” die „rein van hart zijn,” „die rechtvaardig zijn zooals God rechtvaardig is”, „rein zooals Hij rein is,” zullen in staat zijn, Zijne tegenwoordigheid te verdragen, aan Zijne heerlijkheid deel te hebben en in Zijne gemeenschap zich te verheugen.

Dat wil zeggen dat zij werkelijk en letterlijk rein moeten zijn, het kwade stap voor stap overwonnen hebbende, totdat zij bekleed zijn met de rechtvaardigheid van Christus, niet door „toeschrijving” door geloof, maar door persoonlijke werkelijkheid, door praktische navolging. Datgene wat werkelijk kwaad is, kan niet samengaan met hetgeen inderdaad goed is, gelijk duisternis zich niet met licht vereenigen kan; hetgeen van nature kwaad is, ontvangt geen werkelijke verandering door een bloote kennis van het bestaan van het goede; noch zal een goddelooze inderdaad reiner worden door te gelooven in de „rechtvaardigheid van Christus”, en zij die wenschen met Christus te wonen, moeten „Hem gelijk zijn” wanneer „zij Hem zullen zien gelijk Hij is” of het zal voor hen onmogelijk zijn in geluk dezelfde sfeer te bewonen die Hij bewoont.

Maar zeggen de Schriften niet: „Geloof in den Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden?” Zekerlijk. En tenzij wij in Jezus gelooven, kunnen wij in de heerlijkheid van den Vader niet ingaan, want Hij is „de Weg”, en „niemand komt tot den Vader dan door Mij”. De zaligheid berust op geloof in Christus, omdat wij door Hem ontvangen al de geboden die gehoorzaamd moeten worden, al de voorschriften die betracht moeten worden, al de toebereidselen die gemaakt moeten worden en al de kennis die wij moeten bezitten, om bereid te zijn voor de gemeenschap van den Eeuwige. En hij die niet gelooft is „reeds verdoemd”, want hij weet niet met al van de werken die het voor de zaligheid noodig is te volbrengen, en kan er niets van leeren dan door Jezus Christus. Maar „indien iemand in Mij gelooft,” zegt Jezus, „hij zal Mijne geboden onderhouden en de Vader en Ik zullen Hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren.” Geloof in Christus en in Zijne rechtvaardigheid is als eerste beginsel noodzakelijk, en een beweegkracht in onze handelingen; maar het geloof dat zich niet toont door de werken der gerechtigheid is dood en waardeloos.

Jezus openbaarde in de dagen Zijner sterfelijkheid vele dingen tot tot voorbereiding van den mensch voor de celestiale heerlijkheid, maar Zijne woorden werden verworpen, zoowel als Zijn persoon, en Zijne pogingen waren er natuurlijk altijd op gericht, het geloof van Zijne toehoorders te winnen, zoodat Hij instaat mocht zijn hen te onderrichten. Na Zijn vertrek onderhield Hij de gemeenschap met Zijne Apostelen, opdat zij onderricht mochten worden en in staat gesteld om anderen te onderrichten in het groote en noodzakelijke voorbereidingswerk voor toekomstige heerlijkheid. In al hunne onderwijzingen aan de geloovigen was het natuurlijk absoluut noodzakelijk hen te overtuigen dat Jezus de Christus was, opdat zij tot de aanneme van Zijne woorden gebracht mochten worden, en opdat zij, na „het fundament van de bekeering van doode werken, van geloof in God, van de leer der doopen, van de oplegging der handen,” enz. gelegd te hebben, mochten

„tot volmaaktheid voortvaren”, totdat zij „de mate van de gestalte van de volheid van Christus” zouden bereiken.

Maar sedert de Apostelen gestorven zijn, zijn ook de openbaringen van Christus en de inspiratiën van den Heiligen Geest verdwenen, de leeringen van Jezus en Zijne discipelen niet geteld geworden, is de geest der dwaling in betrekking tot de werken der zaligheid over het volk en de predikers gekomen, en heeft de duivel misbruik gemaakt van de groote en werkelijke waarheid, en haar gebruikt om de menschen kinderen te verhinderen om de voorbereidende werken te doen die strikt noodzakelijk zijn om hen bereid te maken voor de tegenwoordigheid des Vaders.

De groote en voorname leer van het geloof in Jezus Christus is nu verstooten uit haar wettig doel, dat was, de menschen te leiden tot de ontvangst en uitoefening der beginselen van gerechtigheid, en wordt gebruikt om er hen toe te brengen alleen op de rechtvaardigheid van Christus te zien en daarop te steunen, terwijl zij voortgaan met hunne verdorvenheid, met het misbruik maken van al de krachten van hun wezen, en het vergrooten van den ontzaglijken afstand tusschen hen en de tegenwoordigheid des Heeren.

Nu, dat ieder menschenkind wete, dat Jezus Christus wederom de lang verloren gemeenschap met het menschdom geopend heeft; en dat Hij door levende Apostelen, Profeten, etc., de beginselen der zaligheid openbaart. En zij die verlangen zich te bekwamen voor de tegenwoordigheid van den Vader, kunnen „van Zijne wegen leeren en in Zijne paden wandelen,” want de volheid van het eeuwige Evangelie is hersteld, en hierin is van geloof tot geloof de rechtvaardigheid van God geopenbaard. De gerechtigheid van Christus wordt geopenbaard, naar mate ons geloof sterker wordt en om ze te ontvangen en in praktijk te brengen, zoodat wij mogen „toenemen in de kennis Gods” en in persoonlijke reinheid en gerechtigheid; opdat wij door steeds voort te gaan in het voorbereidende werk zoowel in het lichaam als buiten het lichaam, ter rechter tijd in staat mogen zijn om „in te gaan in de vreugde des Heeren”; en dat Jezus in staat moge zijn Zijnen Vader eene Kerk samengesteld uit de reinen van hart van alle eeuwen, aan te bieden, „die geene vlek of rimpel heeft of iets dergelijks.”

O, gij onwettig aangestelde leeraars in de door menschen opgerichte godsdiensten, waarom gaat gij voort de oogen van het volk te verblinden met uwe misdaden van „toegeëigende rechtvaardigheid”, en den vijand der menschen te helpen hen tot verwoesting af te lokken? Waarom predikt gij niet tot dit vervallen en zondige geslacht praktische gerechtigheid, zelven een voorbeeld zijnde door uw eigen leven, en gebruikt gij niet uw invloed om den voortgang van verdorvenheid die dreigt de aarde te overweldigen, te stremmen?

Laat de geheele wereld tot gerechtigheid ontwaken, want ziet, de

Heere is gramstorig en toornig. Want alle natiën zijn afgedwaald, de leeraars en het volk zijn afgeweken van Zijne waarheid en de sterke en de zwakke zijn beiden vervuld met ongerechtigheid. De ongerechtigheid heeft zich bekleed met koninklijk gewaad, en de wereld kust hare handen; terwijl waarheid zich verbergt voor het aangezicht van het volk en hare stem wordt gedempt door het geschreeuw van de versmaders!

Bekeert u, gij inwoners der aarde en keert u af van uwe booze wegen, terwijl er nog gelegenheid voor is, opdat u de Heere in Zijn fel misnoegen niet sla en gij haastiglijk in den put der verwoesting neerstort. En gij Heiligen, verheugt u ten volle, want Hij is machtig om u te verlossen. Zijt moedig in den levensstrijd, overwint hetgeen kwaad is, bemint hetgeen goed is; leeft bij ieder woord dat uit den mond Gods uitgaat, en met de zangen van eeuwigdurende vreugde zult gij in de tegenwoordigheid van den Vader komen, u verblijdende en bekleed met „de rechtvaardigheid van Christus.”

UIT UTAH. — Het lot roept een onzer Zendingen, nu in Nederland werkzaam, tot een zware beproeving door den dood van zijn vader. De *Deseret News* van 29 Augustus bevat een bericht van den dood van Broeder Emer B. Brimhall, den vader van Ouderling David D. Brimhall. Hij werd in een hevigen storm, die opkwam terwijl hij in het veld aan het hooi-laden was, door den bliksem getroffen en onmiddellijk gedood.

AANGEKOMEN.

6 Sept. — Ouderling Joseph R. Stringham, van Salt Lake City, Utah. Hij is beroepen om in de Amsterdamsche Conferentie te arbeiden.

8 Sept. — Ouderlingen Edwin J. Evans, Byron Child, and Irvin A. Jackson, allen van Salt Lake City. Ouderling Evans is beroepen om in de Luiksche Conferentie werkzaam te zijn, en Ouderlingen Child en Jackson in de Rotterdamsche.

Het is goed „God te dienen met vreeze en beven, maar beter dient gij Hem in liefde en trouw. En, wie deze beide kan samenvatten, God dienende met liefde en vrees, die dient Hem het allerbest.

„GEDACHTEN UIT TAULER.”

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche Conferentie te Groningen zal gehouden worden op Zondag 22 September a. s. De vergaderingen zullen plaats hebben ten 10 uur v.m. in het gewone lokaal Schoolstraat 6, en ten 7 uur n.m. in het gebouw „Concerthuis”, Poelestraat. Allen worden vriendelijk uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen.

Des Maandags daaropvolgende zal er des morgens voor de Zendingen een Priesterschapsvergadering gehouden worden.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Ouderling Robt. S. Folland, die voor ongeveer een jaar als Secretaris dezer Zending heeft gearbeid, is als zoodanig ontslagen, en is geroepen om in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam te zijn.

Ouderling Orson Guy Cardon is benoemd tot Secretaris der Nederlandsch-Belgische Zending.

7 September. — Ouderling Archie W. Chamberlain is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij arriveerde den 13den April 1905. Tot 27 Feb. 1906 arbeide hij in de Rotterdamsche Conferentie; toen werd hij geroepen om te Brussel, België, werkzaam te zijn; den 2den October 1906 werd hij verplaatst naar de Arnhemsche Conferentie, en vervolgens den 22sten Juni 1907 naar Amsterdam.

7 September. — Ouderling Lester N. Lambert is eervol van zijne zending ontslagen. Hij kwam den 13den April 1905 in deze Zending aan, en werd beroepen om in de Luiksche Conferentie te arbeiden, waar hij den ganschen tijd zijner zending heeft doorgebracht.

6 September. — Ouderling John P. Lillywhite, President der Arnhemsche Conferentie, is eervol van zijnen arbeid ontslagen. Hij kwam den 9den Maart 1905 te Rotterdam aan, en is tot 6 Januari 1906 in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam geweest; toen werd hij aangesteld als President der Rotterdamsche Gemeente; 1 October werd hij benoemd tot President der Arnhemsche Conferentie. Den 25sten Juli l.l. onderging hij een zware operatie voor een gezwel in zijn ingewanden. Zooals reeds in *De Ster* vermeld, wanhoopten de geneesheeren aanvankelijk aan zijn herstel; maar door de macht des Heeren heeft hij zijn gezondheid herkreten.

Ouderling Henry Belnap is aangesteld als President der Arnhemsche Conferentie.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij hebben het genoegen te melden het ontvangen van nieuwe intekenaren door de welwillende pogingen der volgende Broederen: Ouderling M. Dalebout, 3; Pres. Le Grand Richards, 1; Ouderlingen Geo. C. Mathews, 1; en G. Slot, 1.

Wij werden den 6en dezer vereerd met een bezoek van Broeder George C. Lambert en echtgenoot en Broeder John M. Chamberlain en echtgenoot, allen van Salt Lake City; deze de ouders van Ouderling A. W. Chamberlain en eerstgenoemden die van Ouderling Lambert. Zijn zijn van Zion gekomen om in Engeland hunne geslachtsregisters op te zoeken, eene reis door Europa te maken, en hunne zonen, die van hun zendingswerk ontslagen zijn, naar hun huis terug te begeleiden.

Wij hebben in onze vorige twee nummers gemeld het doopen van 36 personen in de maand Augustus en tot het oogenblik waarop het laatste nummer ter pers ging. Voor de maand geëindigd was, werden nog gedoopt 7 personen te Arnhem, en 2 te 's-Gravenhage. Het totaal voor Augustus wordt dus 45. een aantal dat sedert de maand Februari 1899 niet in een enkele maand overtroffen of bereikt is. Het 45-tal verdeelt zich als volgt: 21 te Amsterdam, 7 te Arnhem, 5 te Rotterdam, 5 te Seraing, België, 4 te Verviërs, België, 2 te Den Haag en 1 te Dordrecht.

Wij hebben verder bericht van het doopen gedurende de eerste dagen van September, van nog 4 personen te Amsterdam, en 2 te Dordrecht.

Allen die in deze Zending werkzaam zijn, of er belang in stellen, hebben zeker reden tot groote dankbaarheid door de overvloedige zegeningen die in het zendingswerk in Nederland en België genoten worden.

I N H O U D :

De Boodschap van de Heiligen der laatste Dagen betreffende de ondersteuning der armen	Blz. 297	Uit Utah	Blz. 310
Des harten eeuwige teederheid	" 300	Aangekomen	" 310
Overleden	" 304	Conferentie-Aankondiging	" 311
De rechtvaardigheid van Christus	" 305	Ontslag en Benoeming	" 311
		In ons eigen Zendingsveld	" 312

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.